

﴿ قِيمَتِ اشتراك سالانه ﴾

طهران دوازده (۱۲) قران

سایر بلاد ایران هفده (۱۷) فران

مالک خارجه دو (۲) فران

﴿ قیمت نک نمره ﴾

طهران چهار (۴) شاهی

سایر بلاد ایران (۵) شاهی

﴿ فَإِذَا نَفَخْ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ يَلْتَهِمْ ﴾

﴿ عنوان سر سلات ﴾

مرزا جهان گیر خان شیرازی و

میرزا قاسم خان تبریزی و

طهران نزدیک امامزاده یحیی

که موافقت با مسلک ما داشته باشد با امضا بذیر فته

﴿ كوجة مسجد فاضل خلخالی ﴾

میشود در طبع و عدم طبع اداره محترم است ،

با کتهای بدون [نبر] قبول نخواهد شد ،

دیرو نگارنده میرزا علی اکبر خان قزوینی

بجهت آنها زهر کس و از هر جامقدمتاً گرفته میشود)

بجنبه ۲۴ محرم ۱۳۲۶ هجری قمری

برات ارسال نمایند زیرا که مسکوکات و [اسکناس]

را در پستخانهای سرحدی مملکت رو سبه هجر میکنند

تا قبوض امضا شده صاحبان وجوده را از بلاد داخله

اداره پست ایران بدآنجا بفرستد و بعد از چند ماه معطل

مبلفی صاحبان بول بدند و آن وجوده را دریافت نمایند

(این سخت گیری و رفتار غیر منصفانه هم مثل سایر

مواد معاهدات ما با سایر دول است که ابوب سعادت و

ترقی را بر روی مات بچاره بسته ! !)

۶) از مشترکین عظام بلاد داخله که واسا

از اداره قبول آبونه نموده و تاکنون وجه اشتراك را

پرداخته اند متفاوت است برات یا [نبر] ارسال دارند .

۷) از شماره اول تا نهاده اخیر صاحبان اشتراك طهران

را اداره مربا بوزعین تحويل داده اگر بعضی نهاد را

نرسانیده اند جدا از آنها مطالبه نمایند .

﴿ اعلام ﴾

۱) ضامن وجوه آبونه مشترکین صور اسر افیل در بلاد

داخله وخارجه وکلای محترم اداره اند .

۲) اجرت اعلان سطحی دو قران ، در صورت تکرار

تحفظ داده میشود .

۳) اگر تا انتشار شماره ۲۶ وجه اشتراك اوراق صور

اسرافیل را وکلای عظام اداره پردازند دیگر روز نامه

بجهت آنان ارسال نخواهد شد و قیمت ۲۶ نمره را که

بدھی ایشانست گرفته میشود .

۴) مشترکین کرام طهران که بدون اجراء طالب اشتراك

این جریمه شده اند امید است که پس از توزیع این نمره

وجه آبونه را پرداخته و قبوض چاچی نمھور به مهر اداره

را دریافت دارند زیرا که اگر سوای قبض مزبور را

مزبور داده اند باطل است .

۵) وکلاً کرام (و مشترکین محترم مالک خارجه که

راساً از اداره قبول اشتراك نموده اند) وجوه آبونه را

﴿ بقیه از نهاده افیل ﴾

اهمی تملکت و ترویج هر قسم قانون نازه بعد از اطمینان
هر صاحب حق از حق خود بپیاشد .
المته هبیجوت تدين ، انصاف ، و میانه روی
یک نفر مسلمان محرومی ارباب را از کلبه حقوق خود
اجازه نمیدهد ، لیکن بهبیج نوع تعجبه و چشم پوشی
نمیتوان انکار کرد که اصر و زکه روز اشاعه عدل ، اجرای
احکام اسلام و خواستهای ازلی الهی است ، اشک
های خونین رعایا ، و شکمها گرسنه وابدان عورج
برهای تملکت دو زیر آفتابهای سوزان هر مزرعه ،
سورت سرمای هر کلبه دهقانی ، و فقر و مسکن هر
آلحق بندهای جان شکاف ، رحمت و شفقت
هر حاکم دولتخواه ، هروزیر معاشر تخمیر ، هر
مجتهد مسلمان دوست ، و هر وکیل نوع برست را
با هزاران تضرع و ابتهال برای تخفیف حقوق
اربابی و تقویت حال رعبت مطالبه می کند .
احساس همین مظلومیت و درک همین اصل اصلی
ترقی و اولین شاهکار بقا و توسعه هیئت بود که وکلای
[دوما] ای اول روس را با یک وله و عشق و شفیقگی بی
مالحظه و ادار کرد که بوجب وضع قانونی جدید خالصه
های دولتی و املاک کالیسا و ملاکین را بر رعایا تقسیم و
واگذار نموده حق را بحد قدر و تبجه و حاصل زحمت
را به رنج بران تقسیم نمایند .
تفصیل عقاید وکلای مجلس [دوما] و واقعی حادثه
پارسال روسیه هر چند مناسبت فامه با عقاید کنونی مادراد
لیکن شرح آن برای توسعه اویکار پاره از مشترکین عظام
خالی از فائمه بیست .
پس از آنکه وکلای دومای روس را که اعقل و اعلم
ملت بودند بعد از آنمه فدا کاریهای مردم انتخاب نمودند
در هر ایالت و ولایت و ناحیه روسیه هنکام حرکت آهارا
بسیاری خننا و فقرای تملکت و تخصیل آزادی و طرفداری
رعایا و کارگر قسم داده و قول شرف گرفتند .
وکلای مزبور پن از وصول به [پطرزبورغ] و
دخول در مجلس شوریی نظر بیانات شخصی خود و
نظر باطلاعات کامله از مقتضیات عصر و نظر به آن تضرع
و ابتهالهای موکابین مظلوم و از دست رفته خود مسئله
تقسیم اراضی را پیشنهاد کرده و در این باب رای داده

در تمام دنیا هر جا که طبقات رعایا و کارگر راحت
نرم بمان نسبت هم احترام کار در انتظار بیشتر ، طبقه
کارگر زیاد تر ، اهمیت تحمل زحمت و رنج بری
راغب تر ، و مملکت نیز آبادتر است ، و عکس در
آههای که برای یک نفر نمکن است که از محصول زحمات
دیگری زندگی کند و خود از مسئویت‌های حیات و
تکالیف هیئت شاه خالی نماید ، کار بی شرف ، عده
کارگر کم ، مردم بقبول مشقت کار بی رغبت و مملکت
نیز دچار فقر ، فاقه ، ذات و مسکن است .
البته مشترکین محترم مبدانند که مقصودما ازین اطالة
کلام آن نیست که صاحبان املاک یک‌باوه از حقوق
مالکیت و قیمت اراضی خود بی بهره بمانند و رعبت
بکلی از اداء حق اولیابی مهاف باشد چه اینفع اگر در
سایر مالک امکان پذیر باشد در مملکت ما گذشته از آنکه
بحالنا مابه اغتشاش و موقق خواهد شد ، قوانین حکم اسلام
نیز باینفع بطور کلی اجازه نداده و محرومی صاحبان املاک
وا دفعتاً نضوب غی کند ،
اما جنانک سایقاً هم گفته ایم و واعد همین دین مبین و اصول
فقاهی همین مذهب قویم عمل مزارعه یعنی قرارداد
ارباب و رعبت یا کارگر و صاحب سرمایه (مضارعه)
و داخل در عنوان معاملات و در معامله نیز تراضی طرفین
را شرط صحیح عمل قرارداده است . و همین معنی بما
آشکاری می‌باشد که بوجب احکام حکمه اسلام رعایای ایران
یک روز حق دارند که باصدای واحد در مقابل کرورهای ملاک
عدم رضایت خود را از این معامله و مواضعه کنونی
خود فریاد کنند ، و استداد حقوق منصوبه طبیعی
ترضیه خاطر خویش ، و رفاه معيشت و بعماره اخزی
تحمیف حقوق ارباب را با نوک پیلهای خود و طلبیه نمایند .
تا آسایش رعبت و کارگر در ایران پیش روی ترقی
این مملکت بشهادت حس و تجربه و علم میسر نخواهد شد
تمام اقدامات هوا خواهان ترقی ایران ، تمام سی
و کوشش طرفداران علو اسلام و کلبه جد و جهد
ماشین اصلاحات جدیده با این وضع بدینجی حالیه رعبت
های ایران کلبه بی اثر . و عنقریب به یک یا میان و نا
امیدی محیر مبدل خواهد شد .
بنای اولین اصل اصلاحات همان آسایش قسمت عمده

ملت آشکار کرده اند بید مملکت روسیه درست هفت ماه تمام بی مجلس ، و ملت بی نایمده بماند .
بلی در مدت این هفت ماه دولت خود سر رفتار خواهد کرد و با هیجانهای ملی خواهد جنگید تا وقی که دومای طبیع و منقادی برای خود تحصیل کند ، و یا اگر نمکنیش شود بکلی از هیجان ملت جلوگیری نمود .
دوما را بطور هیشگی تعطیل نماید .

ای ملت روس در مقابل این اقدام جبارانه برای استرداد حق انتخاب خود حکم بایستید ، در برابر این اتفاق برای انقاد دومای خود جداً مقابله ننماید .
دولت روسیه باین وضع ، حالبه باید پکروز بی - مبعوثین ملت زندگی نماید .

خود شما راه رسیدن باختقاد را بدانید : در سلطنت مشروطه دولت بدون رضایت و تصویب وکلای ملت حق مطالبه مایبات و سرباز مدارد ، حالکه دولت دومارا منفصل نموده شمام حق دارد که سرباز و پول باونده بید ، در صورتی هم که دولت برای رفع احتیاجات خود بخواهد قرض مجددی بخاید این قرض هم که بدون رضایت و تصویب نمایندگان ملت میشود از اسروز ناصحیح و غیرمشروع است ، و ملت روس هیچوقت آنرا قبول نموده و یک دیوار آنرا نیز ادا نخواهد کرد .

ملت روسیه تا انقاد دومای دوم یک شاهی بخواه
و یک سرباز بظام مفروض نیست و نخواهد داد .
در اجرای مقصد ملتوی خوشیش حکم باشید .
و مانند نفس واحد با گله مستقیمه واحده در پیشرفت حقوق مسلمه خود سی ننماید ، همه قدرهای دینها در مقابل قدرت آفاق ملت های و بی اثر است .
ای هموطنان هرچند این جنگ اجباری است لیکن لازم و ناگزیر است ، واز اینرو نمایندگان شمامهم باشما خواهد بود .

با امضای قریب دویست هزار از وکلا
(قبه دارد)

بنارت
جناب میرزا سپد ابراهیم خان پسر آقا میرزا سپد

، امنای دولت که تمام شئونات و اموریات خود را به خوردن خون مظلومین یعنی حاصل زحمات رنج بران مبتدیدند بقبول این معنی تن مذاده و دولت دفعه اول این تکلیف [پارلمان] را رد نمود ، ولی وکلای ملت پرست روس باین ود قناعت نکرده دفعه ثانی اجرای رای خود را جداً از دولت خواستکار شدند ، دولت وقی که اقدامات جدی وکلا را در پیشرفت این قانون ملاحظه نمود برای سد این اولین قانون آزادی رعیت دوامارا منفصل نمود .

وکلا که دوامارا منفصل دیدند محض ادا آخرین تکلیف مسئولیت ملی خود در ایالت [فلاند] در شهر [ویورگ] اجتماع نموده لایحه ذیل را بموکاین خود اعلان نمودند :

ای اهالی کل روسیه ! بر حسب حکم ۸ [ایول]
دومای دولت منفصل شده و بر هم خورد .

وقی که شما ملت ما را بسماهندک انتخاب مینمودید
با سفارش دادید که برای شما آزادی و زمین تحصیل کنیم ، مانیز برای سوارشهاش شما که موکاین ما می باشید و برای قرض مقدس و مسئولیت وجودی خودمان قوانین مخصوصه برای استحکام حریت ملت وضع کردیم و خواستیم که وزرای خود سری که بدون هیچ بجازات بر خلاف قانون حرکت ننمایند و فشار بر آزادی ملت می آورند از کار خلع شوند .

و پیش از آن قانونی وضع کردیم که بموجب آن زمینهای خالصه و کلایسا و ملاکین مجانا بر علیا واگذار شود .

لیکن دولت از اجرای آن استنکاف نمود ، و وقتی که دوما در دفعه دوم جداً اجرای رای خود را مطالبه کرد دولت اتفاق دوما و اخراج نمایندگان شما را اعلان داد .

بچای این دوما دولت و عده مددکد که بید از هفت ماه دومای دویی انقاد نماید ، یعنی دولت میگوید : در موقعیتکه ملت نزدیک باهدم است ، در موقعیتکه تجارت و صنعت در مملکت قریب باضمحلال است ، در موقعیتکه تمام مملکت در هیجان و منقلب است ، و در موقعیتکه [کابینه] وزرا عدم قابلیت خود را در رفع احتیاجات

وزارت خارجه تحقیق شد . وزارت امور خارجه حقایق آنرا تصدیق کرده بیان آذربایجان رجوع گردید که باطلاع کارگزاری و احکامی که در دست آنهاست احراق فرماید ، (وزارت داخله)

﴿ تلگرام از مرند طهران نمره ۱۳۲۵ ﴾
﴿ پنجم ۲۰ ذیحجه ۱۳۲۵ ﴾

مدرسه صدر ، جناب آقا سید اسدالله باستان مقدس دارالشورای کبری ، وکلای آذربایجان ، تقی زاده ، مستشارالدوله ، آقامیرزا فضلعلی آقا ، انجمن آذربایجان ، انجمن مجاهدین قزوین ، حبیل المتن ، صورا رس اقبال ، رهنا ، افسادات مرتضویای طهران و تبریز ظاهر ، باحکم دارالشورای کبری وکلای میچارکان از هر ممبر عازم سوارهای سرحد مانع ! ! یکشفر و کپل ما برگشت به تبریز محبوبی ! ! امان امان ایسلامین دههزار نفوں علیاً سادات شب و روز در خوف خطیر برای آمدن وکلای ما امداد . (موسی الحسینی ، غنی الحسینی)

﴿ ایضاً ﴾

(نمره ۶) ۲۸ ذیحجه ۱۳۲۵

مدرسه صدر ، قوسط جناب آقا سید اسدالله باستان مقدس دارالشورای کبری ، ما ملت مظلوم تصدق امنای ملت اما امنای ملت به آمدن وکلای مرتضوی در مرکز گرفتاری بلکه قتل وکلا معاونشان مدیرقتل وغارث ! ! اطفال و نسوان دروحشت ! ! بحق اسلام امداد .

(اهالی زنجره ، ستار ، موسی ، خلبان)

﴿ اخبار خارجه ﴾

﴿ هفتم از هئاره ۸ سال دوم جریده شریفه ارشاد ۴۷ در همین اوقات جمع کثیری زن و دختر شهر لندن برای مطالبه حقوق سیاسی طبقه نسوان در اطراف خانه ریس وزیری دولت انگلیس ازدهام کرده و بزور میخواسته آند داخل خانه او بشوند ولی اجزای نظمیه مانع شده اند ، در همان روز هیئت وزرا در دربار در آن خصوص یعنی داخل شدن زنها دربار لسان و حق وکات و وزارت دانش آنان گفتگوی زیاد نموده اند و [مستر آسلکت] وزیر مالیه تصویب نموده

جواد هرشی که ساها در طهران مشغول تحصیلات داخلی و خارجی بودند ، و دوره های صرف و نحر و معانی و بیان و حکمت را در همین پای تخت کامل نموده مدت هشت سال بود که برای تحصیل حقوق و فلسفة جدید به [بیروت] و [اکس آن بروانس] فرانسه سفر کرده در آنجا ها نیز با کمال جد و تجهیز تحصیلات خود را بر وفق دخواه با خر رسانده و [دیپلوم] های صحیح تحصیل کرده اند ، اینکه چند روز است بطهران مراجعت کرده و دیده هموطنان را بورود مسعود خویش روش نموده اند جای آنست که وزرای معظم و سران کارдан وجود این جوان علم مذهب را متفهم شمرده نگذارد که این وجود نفس نیز مانند بسیاری از دانشمندان دوره استبداد عاطل بماند ، و محالنا اعضا اداره صور اسر اقبال با کمال شف بورود ایشان تبریز مهکویشد و سعادت و توفیق خدمت ایشان را از خدا میخو هند .

﴿ تشکر ﴾

از فرار اطلاعات اخیره که از آذربایجان داریم بتازی جناب دانش پژوه وطن پرست آقا میرزا محمد علیخان آذربایجانی مؤسس کتابخانه تربیت تبریز با کوششهای مجده افغان های محترم بلدی و اتحاد و معارف را در آنجا برای تکمیل معنی مشروطیت و حفظ اساس مقدس شورای ملی و ترویج علوم و معارف که مبنی ترقیات بشری است منعقد نموده اند . امید است که عنقریب نتایج مفیده آن مجتمع گوشزد خویش و بیکاره شود و امثال اینگونه هوا خواهان آزادی و دانش را در وطن ما زیاد نماید .

﴿ بقیه تظلم علماء و سادات قصبه زنوز آذربایجان ﴾

(جواب وزارت داخله بجلس شوری ۱۰ ربیع)

(۱۳۲۵ نمره ۲۶۳۰)

مراسله مورخه غرمه ربیع ۱۳۲۵ که مقتضی ارسال سواد عربیه سادات و اهالی زنوز آذربایجان در نمره ۵۶۴ و مشعر بر شکایت از مرتضویها بود زیب و سوی نخشد ، چون قبل از وصول عربیه آنها توسط مجلس محترم شورای ملی تلگراماً هم شکایت کرده اطلاعات وزارت امور خارجه و ادب السلطان را برحقانیت خودشان دو عربیه تلگرافی درج نموده بودند ، مراتب از

رس مشفول طبایت بوده با هم اسباب و لوزم جراحی و کمالی وردادی و قابل‌گی تأسیس شده، و تا پنج نخست از مرضای فقیر راجحتاً نکاهداری و معالجه و غذا دادوا و پرستاری می‌شد، در صورت کثافت مرضی و لزوم معالجه فوری تا ده مریض نیز پذیرفته خواهد شد، زائد براین بیست نخست، دیگر هم داریم که هر کسی مبتلا بمرض جراحی باشد در صورتیکه مختار جشن را خودش متتحمل شود نکاهداری می‌شود، و نیز مریض هر کاه زن باشد باید یکنفر از اقوام آن زن همراهش باشد تا نکاهداری شود، دیگر آنکه هر کاه یکی از اطبای محترم مریض جراحی داشته باشند میتوانند مریض خود را به بیمارستان آورده در صورت ماهر بودن خودشان عمل مینمایند و ما نیز بقدر مقدور در خدمت و کمک حاضر می‌شویم و گرنه در صورتیکه اجازه فرمایند در حضور خودشان بعمل خواهیم پرداخت، و علاوه بر این دکتر ایوب خان شخصاً هر روزه ناظهر در بیمارستان مزبور حکم‌هارند و رای معالجه اشخاص خارج مریضخانه نیز حاضر می‌باشند.

خلاصه مکتوب شهری

این مطلب از بدیهیات اولیه است که علت تامة حراًعه اجرای قانون است که هر فردی از افراد انسان بتکابنی که مکلف است، و مقتضای حال و کار اوست رفتار نموده و هرگز یا از جاده صداقت و راستی که وظیفه انسانیت است بیرون ننمد.

بس بر شهاست که اگر یاردم سائبده بای جلادت بپدان دزدی نهد و دست تعدی بتاراج و غارت اموال مسلمانان دراز کنند بخبار را خبردار نمایند تا دچار خسارات فوق العاده نگردد، نهایاً علی هذا چندین ماه قبل یک لذکه باز متعلق به بشده را کربلائی احمد نام مکاری شیرازی معروف (برادر کربلائی باشی) بتوسط بی از اعیان گرفت که به شیراز حمل نماید ولی در این ایام معلوم شد که همان روز بعد از آنکه معامل ۲۵ تومان اشباً آزرا برداشته در سرای امین السلطان نزد آقا چدر علی نامی کا و نسرا دار آن بسته را به مبلغ بیست و پنج تومان گروگدارده و رفته (سته و شیخ صامن و سایرین چگونه در زحمت و صدمه افتاده ایم بامد) و از قرار

وقتیکه از در بار خارج شد، خاکهای من بور بکاله که او حبه بردا و تا موانته اند اور ازده آن آخراً امر پولیسها بجانش داده اند

(ایضاً)

اهالی (آفاطولی - آسبای صغیر) و قدمت شرقی مملکت ترکی (عثمانی) بعلت کثافت اصل و عوارض مالیات و اجحاف و شارهای ظالمانهٔ مأمورین بیوان بتسک آمده و بر آنها شوریده اند.

در بعضی نقاط دیگر آنچه برای آزادی و تغییر وضع جمع کثیری دم از مشروطت زده بخصوص مردمان [ون] از ارادی مالیات و قبول تحریکم عمال سلطنت بکی میخواهند خود را خارج کنند و نایحال زدو خورد های زیاد باقشون دولتی نموده اند ورشادهای فوق العاده بروز داده و هنرمندان فر منقول و صد و شصت و پنج باب خانه خراب شده!

تلگرام قزوین بطهران شماره ۲۳۶۷

۲۳ محرم ۱۳۲۶

حضور امنی محترم انجمن‌های آذربایجان، مظفری، برادران امام زاده یحیی، برادران دروازه قزوین، شاه آبد، لاریجانیها و مدیر روز نامه مقدس سور از وقتی که ما بطهران آمدیم برای فدا شدن مجلس مقدس و آن برادران عنیز حکومت بشای تعدی را گذاشته، بعد از مراجعت این فدائیان مطلع شده در حضور وکلای محترم گیلان استنطاق کردیم که تمام را حکومت اقرار نمود، هر چه بطهران عرض میکنیم معزولش نمینمایند، او هم با جمی از مستبدین همdest ولاستقطع به مجاهدین و کسان آمال تعدی و اذیت نمینماید! آخر ما هم برادران شما هستیم! استدعا داریم شر این ظالم را از سر ما بچار کان کم نماید؛ انجمن مجاهدین قزوین

بیهارستان هت

یمه ارستان هت در خیابان ناصره با تحدید و اتفاق این فدویان ملت حاج منصور الحکماء و دکتر ایوب خان و دکتر ارسطوط خان نواده حکیم مسیح صاحب [دیلم] از مریضخانهٔ آمریکائی که سه سال نیز در مریضخانهٔ

خلاف عرض کنم ؟ شاید در مفتاح شاید در تلخی
شاید در مطول و شاید در حدائق السحر درست خاطرم
نبست بک وقتی پیغواندم
ارسال المثل و ارسال المثاب

بعد پشت سر این دو کامه معاحب کتاب مینوشت
که ارسال المثل استعمال نظم یا نثری است که بواسطه کمال
فصاحت و بلاغت گوینده حکم مثل پیدا کرده و در
السنّة خواص و عوام افتداد است؛ من آنوقتها همین
حرفها را پیغواندم و بهمان اعتقاد قدیمها که خیال
مبکردن هر چه توی کتاب نوشته صحیح است من هم کان
میگردم این حرف هم صحیح است، اما حالا که کمی
جسم و گوشم وا شده، حالا که سرو گوش
قدرتی میجنبد و حالا که تازه سری توی سرها داخل کردام
میبینم که بیشتر از آن حرفا های هم که توی کتاب نوشته
اند بر و پای قرصی ندارد، بیشتر آن طلب هم که
ما قدیمها محض همینکه توی کتاب نوشته شده ثابت و
مدال میدانستیم پاش بجهائی بند نیست.

از جمله همین ارسال المثل و ارسال المثاب که توی کتابها
مینویسند استعمال نظم یا نثری است که از غایت فصاحت
و بلاغت مطبوع ضماع شده و سر زبانها افتداد،
متلا بکیوم همین مثل معروف را که هر روز هزار دفعه
میشنویم که میگویند:

امان از دوغ لبلى ماستش کم بود آتش خپلی
وقتی آدم بین شعر نگاه میکند می بیند گذشته از اینکه
نه وزن دارد و نه قافية بک معنای عالی هم ازش در
نمی آید، و از طرف دیگر می بینم که در توی هر
صحبت می گنجید در میان هر گفتگو جا پیدا می کند
یعنی متلا بقول ادب امثل سایر است.

متلا همچو فرض کنیم جناب امیر بهادر جنگ
چهار ماه پیش می آید مجلس بعدها مکاتعت نطق غرا
قرآن را هم از جیش در می آرد و در حضور دو هزار
نفر در تقویت مجلس شوری پیران قسم پیغورد و سه
دفعه هم محض تأکید بزبان عربی فصیح میگوید
عاهدت الله خاطر جمع، عاهدت الله خاطر جمع،
عاهدت الله خاطر جمع، و بعد یکمراه بعد از این معااهده
و قسم آدم همین امیر بهادر جنگ را می بیند در میدان

مسوی این اول کار او نیست (لبی اول قارورة کسرت
فی الاسلام) نیست این شیوه اول که در اسلام شکست.
مقصود اینست که تجارت محتم طهران و اصفهان و شیراز
و بوشهر و غیره این شخص دزد دغل را بشناسد و امین
اموال خویش مداند، حکم مجازاتش را نیز از وزارت
تجارت خواهیم، اقل اسدات فرصه الدوله شیرازی

حرنک پرنک

(ادبیات)

رؤسا و ملت

خک برم بجهه بهوش آمده!

مخواب نه نیکسردو گوش آمده
گریه نکن لو لو می آد میخوره!

گریه می آد بزر بزری ره می بره
اهه اهه - آخره هجته؟ - گشته -

بتره کی اینمه خوردی کمه؟

چخ چخ سگه نازی پیش پیش پیش
لالای جونم گلم باشی کیش کیش

از گشکی نه دارم جون میدم -

گریه نکن فردا بہت نون میدم
ای وای نه جونم داره در میره -

گریه نکن دیزی داره سر میره

دسم آخش نه بین چطوانخ شده -

تف تف جونم بین مه اخ شده ! ! !
مرم چرا آنده چرخ می زنه؟ -

توی سرت شی پیشه چا می کنه
خخخ - جونم چت شد؟ - هاق هاق -

وای خاله! چشمهاش چرا افتاد بطاق؟

آخ نش م بیا به بین مرد شده
رنگش چرا خائی برم زرد شده

وای پیغمبرت ز کفر رود رود !!!

ماند عن آه واسف رود رود ! ! !

معانی بیان

امان از دوغ لبلى ماستش کم بود آتش خپلی

امان از دوغ لبلى ماستش کم بود آ بش خپل
یامند آدم یکروز حضرت اب المله آقای سعد الدوله را
در پارلمانت ایران مشاهده می کند که از روی کمال
ملت پرسنی می فرمایند (از اینکه سعد الدوله را بکشند
چه آرسی دارم در ببوریمه که از هر قطره خون من
هنوز سعد الدوله تولید می شود (خدا توفیق بدهد
شیخ علی اکبر مسئله گو را می گفت شیطان هر وقت
باهاش را بهم می مالد هزارتا تخم شیطان ازش پس می افتد
بادی از مطلب دور نیستیم .

بعد از آن آدم بفاسله چهار پنج ماه همین سعد الدوله را
می بیند که به تغییر سلطنت مشروطه به مقنه رای میدهد
آنوقت آدم وقتی که آن قطره های خون ساف بادش می
آید خواهی نخواهی میگوید :

امان از دوغ لبلى ماستش کم بود آ بش خپل
یا مثلا آدم یکوقت سپد جلال شهر آنوب را می بیند
که در لته نشای امین الدوره سنگ رعایی گرسنه را بسینه
می زند و در مجلس امیر اعظم چهل و سی هزار خورده
مشروطه صلبی شیش قلب می کند و ده روز بعد از
خلاصی هم از ستوهای عمارت بهارستان بلافتنه جای
غل جامعه را در با و گردن بردم نشان داده تمام
مسئله های دنیا را برای داد خواهی از امیر اعظم به کمک
میخواهد آنوقت چند روز از اینقدمه میگذرد که
یک شب با همان امیر اعظم مثل دخو خلوت
میبرود ، در اینوقت هم آدم باز و قبکه آن
فرمایشات دل شکاف آقا و آن حدت و حرارت انتقام
بادش می افتد دون اراده این شعر بمحاطه های آید که

امان از دوغ لبلى ماستش کم بود آ بش خپل
هیچین یک وقت آدم صدرالانام شیرازی و میرزا
جواد تبریزی رای بیند که از غم ملت آش ولاش شده اند و در سر
هر کوچه و در بوی هر مسجد و مبان هر انجمن فریادوا امته
میزند آنوقت بعد از مدی یکی با پانصد نومان مؤسس
انجمن فتوت و ترقی خواهان (یعنی دینها) میشود بگری
با ماهی شصت نومان بقجه کنی پسر های قوام الملک را
بگردن گرفته زینت افزای ایالت فارس می گردد اینجا هم
وقتی آدم آن سوز و گذاز های صدرالانام و میرزا جواد
بادش می افتد و آنهمه فداکاریهای صوری و لائفی

توبخانه که برای اهدا اساس شوری با غلامهای کسب شد
خانه هر کی بلغور میکند و با ورا مینهای فارسی آرد ،
آنوقت وقتی آدم آن نطفه های غرای امیر در تقویت مجلس
و آن قسم ها مظاہر ایشان در انجمن خدمت بیادش
می افتد بی اختیه پار میخواند

امان از دوغ لبلى ماستش کم بود آ بش خپل
یا مثلا بگیریم امیر اعظم سه ماه آذکار هر روز در عمارت
بهارستان مردم را دور خودش جمع می کند و با حرارت
[دهستن] خطب [آطن] [ه میرابو] گوینده فرانسه در
حقیقت و منافع آزادی صحبت می نماید ، و بعد بفاسله
دو ماہ از رشت بطرhan اشطور تلگراف می کند :
(قربان خاک پای جو اهر آسانی مبارکت شوم ، نلگران
از طرف غلام و از جانب ملت هر چه بیشود رسماه
است (یعنی قبلا اعتنا نیست) گلان در نهایت انتظام
بازارها باز مردم آسوده بجای خود هستد (یعنی من
در دیوانخانه نطق کرده ام که با با دیگر مجلس بهم خورد
هیچ وقت هم بر پا نخواهد شد بروید سر کارهایان
بکاسی تان بچسید یک لقمه نان یید ، کنبداز این مشروطه
بازی چه در می آید) خاطر مهر مظاهر های این ارواحا
فداء از اینطرف بکلی آسوده باشد غلام خانه زاد تکالیف
نوکری خود را میداند (یعنی از هر طرف که بادش
می آید بادش میدم) (امضا امیر سرباز)

اینجا هم آدم وقتی آن جانبازیهای امیر اعظم در راه
ملت بیادش می افتد می بیند ووراً بخاطرش میگذرد که
امان از دوغ لبلى ماستش کم بود آ بش خپل

یا مثلا حضرت والا فرمانفرما جلو اطاق شوری رو بروی
ملت می ایسد و با جشم های اشک آسود و گلوی بعض
گرفته باواز حزین ملت خطاب میکند که (ای مردم
من میخواهم بروم به ساوچلاح و جام را فدای
شها بکنم) بعد در عرض پیش روز دیگر می بیند در
قلمر و حکمرانی همین حضرت ولا ارجمندی نصرة الدوله
پیز خلف ایشان دوازده هر لخت و عور و گدا
و گرسنه کرمان را بضریب گلوه بخاک هلاک می اندازد .
اینجا هم آدم وقتی آن فرمایشات بی روای حضرت
والا فرمانفرما بمنظرش می آید بی فاصله این شعر هم از
خاطرش میگذرد که

؟ ای امنای سی کرور نفوس ایرانی ؟ آیا اسلحه
دفعه برای مسلمانان حرمت دارد ؟ ! آیا باید با
مسلمین ایشگونه رفتار نمایند ؟ اگر داشتن سلاح
بجهت تهدیدیان دین خام النبین حرام است و مخالف با
شریعت غرایت صریحاً بیان فرماید ؟
چاره این ب اعتدالی را ماز آن ذوات مقدسه میخواهیم
و آنچه را که صلاح فلاح دولت و ملت است آن را
خواستکاریم .

﴿ محمد جعفر خامنه پتروسی داغستانی ﴾

﴿ اعلان از کرمان ﴾

خدمت ذیشافت محركین سارقین پست عرض میشود ،
مصالحه نامه املاک و مستقلات (خانه واقع در کرمان
یکپیاپ ، ده شیخ زرند سه دانک ، هشت آباد حومه
کرمان یکدانک ، میاه بعلی آباد سر آسباب سیزده دانک
، دکا کین کلانتری و بازار شاه دهاب) مرحومه بی بی
فاطمه صیه کلانتر کرمان به آقا سیدنصرالله خلوی خود
میهور به مهر علمای اعلام و حکم هاییونی ، باهصاله نامه
حاج میرزا حسن خان طبیب بی که تمام مطالبات خود را
(در ۲۹ جدادی الاولی ۱۳۲۵) به جناب مستطاب شیخ محمود
اصل الملك کرمانی به مبلغ هزار تومان واگذار نموده
با احکام شرعیه آن (مرسوله ۲۲ ذیقده ۱۳۲۵)
که درین نائین و اصفهان از قرار سند پستخانه مفو فرا
شکافته و نوشتجات را رده (و پس از یکنفعه باقی
محقویات آنرا از پستخانه طهران فرستاده اند) مستدعی
است بجناب مستطاب بحر العلوم و کبل محترم علمای کرمان
داده پنجاه تومان مشقلق دریافت نمایند و ابدأ هم ایرادو
بخشی بر آنها نیست ، سواد معتبر آنها نیز نزد جناب بحر
الله م ارسال شد .

﴿ اعلان ﴾

یک کتف جرمی قمزرنگ بدون اسکناس و برات
که محتوی بعضی نوشتجات و اسناد بوده در هنم محروم
هر کس در تکه رضاقیخان پیدا کرده است بیاورد درهان
تسکید و به آقا محمد حسین عطار داده یکتومان مژده کافی
بکرد :

وطن پرسق و ملت دوسق که بنظرش می آید یکدغمه
بدلش حضور می کند که
امان از دوغ لبلى ماستش کم بود آتش خبی
مقصود در اینجاها نیست . مقصود در اینجاست که
این مثل در اینهمه موقع سائر است و در اینقدر از جاها که
گفتیم و هزاران جای دیگر که هم بهتر از من
مسبوق بد استعمال میشود در صورتیکه فصاحت و بلاغت
دارد و ه وزن و قافیه درست . در حالیکه علمای فن
میگویند که ارسال المثل و ارسال المثلین عبارت از استعمال
عباری است که بواسطه کمال فصاحت گوینده در حکم مثل
سائز شده و در السنة عوام و خواص افاده است .
﴿ دخو ﴾

﴿ مکتوب از پتروسی داغستان ۲۰ ذحججه ۱۳۲۵ ﴾
بعمال قبل از منکه دولتين ایران و روس بخلاف
عهدنامه (ترکان چای) يك فصل جدیدی بجهت عدم
دخول اسلحه و ادوات حریبه در آیرنا بر آن افزوده
و جداً ورود آنگاه آلات را قدغن نموده اند همه
روزه رؤسای گمرنکانهای داخله بدون استثنای (سوای
اشخاصی را که سلطنت امپیاز میداد) تنهک و فتنک
و (رولوه) و قوهای مسافرین را گرفته جریمه مینمایند
، ولی از سایر نقاط دیگر سرحدات متصل (بیردانگه)
شش لول و فشنگ وارد میکنند و شاهد مدعی دکا کین
اسلحه فروشی شهرهای ایرانست که ملو از آن آلات
منوعه است ، و همه کس هم میداند که آنها را از خارجه
آورده اند ، غرض اینستکه هر ایرانی بیچاره بعد از
سالها زحات کربت و غربت بختی اندوخته و در
عودت بوطن برای حفظ جان و مال خود از شر اشرار
و دزدهای روسیه و ایران يك رولوه یا قه کنه و نوی
هر راه داشته باشد در گمرنکانه ایران باید باجرمانه
قدی تقدم نموده و بعد در عرض راه دزدان خون
خوار اورا لخت کرده و بحدداً لوت و عربان بر روسیه
هزرت نامد و مدام عمر بذلت سرگذراند و آرزوی اهل
و دیار را بگور ببرد !

ای پیشوایان اسلام ؟ ای حافظین آئین احمدی (ص) ؟
ای حجتین آیتین ای آقای بهبافی ؟ ای آقای طباطبائی